

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 3. szám

2011. március

„Benne temetkeztetek el a keresztségben, és benne támadtatok fel” (Kol 2,12)

A Szentatya nagyböjti üzenete - 2011

Kedves Testvérek!

A nagyböjti, amely a húsvét szent ünnepéhez vezet minket, nagyon értékes és fontos liturgikus időszak az egyház számára, s ennek tükrében örömmel fordulok hozzátok néhány gondolattal, hogy ezt az időszakot kellő elkötelezettséggel éljük meg. Az Egyház közössége, miközben a Jegyesével való végleges találkozásra tekint, amely az örök húsvétban valósul meg, állhatatos imádsággal és buzgóbban gyakorolva az irgalmasság tetteit, fokozottan törekszik a lélek megtisztulására, hogy a Megváltás misztériuma által még bővebben merítsen a Krisztus Urunkban való új életből.

1. Már megkeresztelésünk napján megkaptuk ezt az új életet, amikor „Krisztus halálának és feltámadásának részeseivé lettünk”, és elkezdődött számunkra „a tanítványság örömteli és felemelő kalandja”. Szent Pál újra és újra rámutat leveleiben arra az egyedülálló közösségre, amely ebben a keresztségi megtisztulásban valósul meg Isten Fiával. Az a tény, hogy a keresztséget a legtöbb esetben gyermekként kapjuk meg, rámutat, hogy Isten ajándékáról van szó: senki sem saját erejével érdemli ki az örök életet. Isten irgalmát, amely eltörli a bűnt és lehetővé teszi, hogy „ugyanazzal a lelkülettel” éljük életünket, „amely Krisztus Jézusban volt” (Fil 2,5), ingyen kapja az ember.

A Népek Apostola a filippiekhez írt levélben kifejezi az átalakulás értelmét, amely a Jézus halálában és feltámadásában való részesedés által valósul meg, és rámutat céljára: „hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget. Így hozzá hasonulok a halálban, hogy ezáltal eljuthassak a halálból a feltámadásra is” (Fil 3,10-11). A keresztség tehát nem csak egy múltra emlékező szertartás, hanem találkozás Krisztussal, aki a megkeresztelt ember egész létét alakítja, az isteni életet ajándékozza neki és őszinte megtérésre hívja, melyet a kegyelem indít el és tart fenn.

Különleges kapcsolat fűzi a keresztséget a nagybőjthöz, amely alkalmas időszak az üdvözítő kegyelem megtapasztalására. A II. Vatikáni Zsinat atyái az egyház minden pásztorát arra hívták, hogy „minél bőszesebben alkalmazzák a nagybőjti liturgia sajátos keresztségi elemeit”. Az egyház ugyanis már a kezdetektől összeköti a húsvéti vigíliát a keresztség szertartásával: ebben a szentségben megvalósul az a nagy misztérium, amely által az ember meghal a bűnnek, részesedik az új életből a feltámadt Krisztusban és megkapja Isten Lelkét, aki feltámasztotta Jézust a halálból (Róm 8,11). Ezt az ingyenes ajándékot mindannyiunknak újból és újból fel kell élesztenünk magunkban és a nagybőjt ahhoz hasonló utat kínál fel számunkra, mint a katekumenátus, amely az ősegyház keresztényeinek éppúgy, mint a mai katekumeneknek a hit és a keresztény élet semmivel nem helyettesíthető iskolája: ők valóban úgy élik meg a keresztséget, mint egész létüket meghatározó eseményt.

2. Ahhoz, hogy komolyan elinduljunk a húsvét felé vezető úton és készüljünk az Úr feltámadásának ünneplésére – a liturgikus év legnagyobb és legörömtelibb ünnepére –, mi lehetne megfelelőbb annál, minthogy hagyjuk, hogy Isten igéje vezessen minket. Ezért az egyház a nagybőjti vasárnapokon felolvasott evangéliumi szakaszok által különösen mély találkozáshoz vezet minket az Úrral. Végigjártja velünk a keresztény beavatás útjának szakaszait: a katekumenekkel az újjászületés szentségében való részesedésre készülve, a megkereszteltekkel pedig azért, hogy új és meghatározó lépéseket tegyenek Krisztus követésében, és teljesebben ajándékozzák magukat neki.

Nagybőjt első vasárnapja nyilvánvalóvá teszi számunkra, mit jelent emberként élni ezen a földön. A kísértések elleni győzedelmes harc, mellyel kezdetét veszi Krisztus küldetése, meghívás arra, hogy tudatára ébredjünk saját törékenységünknek, és így befogadjuk a kegyelmet, amely megszabadít a bűntől és új erőt ad Krisztusban, aki az út, az igazság és az élet. Határozott felhívás ez, hogy emlékezzünk arra, hogy a keresztény hit – Jézus példájára és vele egységben – egyúttal harc „ennek a sötét világnak kormányzói” ellen (Ef 6,12), ahol a sátán működik és nem fárad bele ma sem, hogy megkísértse az embert, aki az Úrhoz akar közeledni: Krisztus győzelemmel kerül ki a kísértésből, hogy a mi szívünket is megnyissa a reményre és vezessen bennünket, hogy legyőzzük a rossz csábítását.

Összefoglalva: nagybőjti utunk, amelynek során a kereszt misztériumát szemléljük, azt jelenti, hogy Krisztushoz „hasonulunk a halálban (Fil 3, 11) azért, hogy mély *megtérés* menjen végbe életünkben. Vagyis hagyjuk, hogy a Szentlélek működése átalakítson bennünket, ahogy Szent Pállal történt a damaszkuszi úton; határozottan Isten akarata szerint irányítsuk életünket; szabaduljunk meg önzésünktől úgy, hogy legyőzzük a másokon való uralkodás ösztönét és megnyíljunk Krisztus szeretetére. A nagybőjti időszak megfelelő alkalom arra, hogy felismerjük gyengeségünket, őszintén megvizsgálva életünket befogadjuk a bűnbánat szentségének megújító kegyelmét és határozottan Krisztus felé haladjunk.

NAGYBŐJTI KÉSZÜLET

Ezen a héten megkezdődött a nagybőjt. Ne felejtjük el, hogy hamvazó szerda után nagypéntek is szigorú bőjti nap, és nagybőjti pénteken tartózkodunk a húsételek fogyasztásától. Ezen kívül erre az időszakra saját elhatározást is tegyünk (bőjt, ima, jó cselekedet), ami közelebb visz bennünket Jézushoz, és segít bennünket abban, hogy a húsvéti misztérium ünneplésére felkészüljünk.

A nagybőjt a bűnbánatnak és a megtérésnek az ideje is. Fontos, hogy a húsvétra a bűnbocsánat szentségével is készüljünk! Minden szentmise előtt negyed órával van gyónási lehetőség, használjuk ki a hétköznapi alkalmakat is!

A *Családok évében* különös szeretettel imádkozzunk családjainkért, a házasságra készülőkért, a gondokkal küzdőkért, a sebzett családokért, a magányosokért, egész plébániaközösségünk nagy családjáért!

Szent negyven nap - Bőjtöljünk most új módon!

NAGYBŐJT 1. HETE - Az érzékszerveim böjtjét - vállalom azokért, akik keresik Istent

A szemem Istené: csak azt nézem, olvasom, ami épít.

A fülem Istené: figyelmesen végighallgatok mindenkit.

A nyelvem Istené: nem fecsegek és mindenkiről csak jót mondok.

Én magam Istené vagyok: örülök ennek, minden nap megköszönöm.

NAGYBŐJT 2. HETE - A kapcsolataim böjtjét - vállalom közösségünk tagjaiért

Időt és figyelmet szentelek a családtagjaimnak.

A héten végzek valami szolgálatot a közösségünkért.

Megpróbálok mindenkiel kiengesztelődni, senkire nem neheztelek.

NAGYBÖJT 3. HETE - A szívem böjtjét - vállalom saját megújulásomért
Számvetést készítek az életemről: mi vagy ki van első helyen a szívemben?

Egyértelműen nemet mondok bűneimre, a rossz szokásaimra is.

Fölkészülök egy komoly szentgyónásra.

NAGYBÖJT 4. HETE - Az anyagi javaim böjtjét - vállalom a rászorulókért

Megvizsgálom a pénz-kezelésemet, hol pazarolok?

Tőlem telhető nagyobb összeget juttatok egy szegény családnak.

Valamiről lemondok, és az árát a templomépítésre adom.

NAGYBÖJT 5. HETE - Az időm böjtjét - vállalom személyes Istenkapcsolatomért

Reggel örömmel és időben kelek, mert Isten mai szép tervén munkálkodhatok.

Igyekszem 15 percet elmélkedni, hogy jól ráhangolódjak Isten tervére.

Gondosan és figyelmesen végzem a munkámat, nem lopom a napot.

Napközben megállok egy rövid időre Istennel: szentség-látogatás, rózsafüzér.

Találok időt arra is, hogy meglátogassak valakit, aki nehéz helyzetben van.

Az estémet is Istennel fejezem be, legalább 15 percet Neki ajándékozok.

Forrás: Marana Tha újság 2011/2.

Kiválasztás és skrutíniumok

A nagyböjti készüllet része, hogy a beavató szentségekre készülő katekumenek ebben az időszakban erősítik meg szándékukat és válik a felkészülésük még mélyebbé. Ennek kifejezői a rítusok, vagyis alkalmi liturgikus szertartások, melyeknek célja mindig a hit megerősítése, illetve az eukarisztikus közösséggel való kapcsolat. A főbb rítusok a Nagyböjtben a kiválasztás szertartása, a skrutíniumok, és a szentségek felvételének szertartása.

A kiválasztás szertartása: A katekumenátus fázisa végén történik ez a szertartás. Az Egyház képviselői „megvizsgálják” a katekument, hogy meggyőződhessenek arról, hogy a Jó Isten kiválasztotta a katekument a szentségek vételének ajándékára. A megtérés kegyelmének látható gyümölcseit keresik, mivel ez a lényeges feltétel a kiválasztottak sorába való felvételhez. Ebben a szakaszban új nevet

is kap a katekumen: „kiválasztott”. Ez a szó esetleg idegenül hangzik fülünknek, de rámutat arra a misztériumra, hogy nem mi választjuk ki az embereket a megtérésre és beavatásra, hanem Isten. (Jn 15,19) A szertartásban kerül sor ünnepélyesen a kereszt vagy/és bérma-névválasztásra.

Ezen időszak liturgiái közé tartozik a *katekumenek hitének megvizsgálása (skrutínium)*, amelynek témája a megfelelő evangéliumhoz kapcsolódik. A három skrutíniumot nagybőjt III., IV. és V. vasárnapján tartjuk (vagy megfelelő hétköznapon). A három skrutínium témája: találkozás Jézussal, aki

- a) az élő víz (evangélium a szamariai asszonyról),
- b) a világosság (evangélium a vakonszületett meggyógyításáról),
- c) a feltámadás és az élet (evangélium Lázár feltámasztásáról).

Ebben az évben 6 felnőtt testvérünk készül keresztségre, elsőáldozásra, illetve bér mállkozásra. Imádkozzunk értük, hogy felkészülésük utolsó szakaszában még mélyebb elköteleződés alakuljon ki bennük!

IMA A CSALÁDOK ÉVÉBEN A CSALÁDOKÉRT

Mennyei Atyánk! Örömteli szívvel fordulunk Hozzád, és hálát adunk Neked, hogy a teremtés részeseivé tettél minket.

Isteni Igéd, Jézus Krisztus, földi életében családban nevelkedett és jelenlétével megszentelte a családi életet. Nyilvános működése idején magához hívta és megáldotta a kisdedeket. Példájára olts szívünkbe szeretetet a gyermekek iránt és segíts bennünket, hogy ismét családszerető és gyermekeket szívesen vállaló nemzet legyünk! Küldd el Szentlelkedet, adjon tisztánlátást és erős akaratot, hogy ne az anyagiasság rabságában vergődjünk, hanem szabad lélekkel és örömmel szolgáljuk az életet!

Szívünk ből bánjuk sok honfitársunk bűnét, hogy nem vállalták a megfogant emberi életet, hanem elvetették azt. Megdöbben a lelkünk, amikor tudatosítjuk, hogy az ártatlan magzat elpusztítása gyilkosság! Bocsánatodat kérjük testvéreink helyett ezekért a szörnyű bűnökért! Engesztelni akarjuk isteni Fölségedet embertársaink súlyos vétkeéért!

Mi, magyar édesapák és édesanyák, komoly elhatározással ígérjük, hogy fiainkat és leányainkat a házasság előtti tiszta, önmegtartóztató életre neveljük, és arra tanítjuk őket, hogy a házasságban a keresztény erkölcs szerint éljenek, a megfogant életet Isten áldásának tekintsék, és az emberi életet minden körülmények között tiszteljék, és szentnek tartásák.

Szeplőtelen Szűz Mária, Boldogasszony Anyánk, édes hazánk Védőasszonya, taníts meg bennünket ismét istenfélő, hazánkat és embertársainkat szerető magyarokká lennünk! Szent István király, Boldog Gizella, Szent Imre herceg, ti az első szent magyar család tagjai, Szent László, Szent Erzsébet, Szent Margit, Szent Hedvig, Boldog Apor Vilmos püspök, és ti mind, magyar szentek, esedeztetek értünk, és kérjétek az Urat, hogy példátokon felbuzdulva legyen bátorságunk nyomotokban járni, áldozatos lélekkel szolgálni az életet és a magyar jövőt. Amen.

Forrás: Balázs atya gyűjtése

Szeretnénk a mi egyházközségünkben is különös figyelmet fordítani a családokra, lehetővé tenni, hogy a közösségi ima ereje a szentmisékben is építse, gazdagítsa a családokat. Minden héten 3 családot imádkozik egyházközségünk. A családokat név szerint említjük a könyörgésekben minden hétköznapi misén is, kérve a testvéreket, csatlakozzanak ehhez az otthoni imáikban is.

A családok, akikért a héten imádkozunk, otthon naponta közös imát vállalnának, és valamilyen felajánlást is tennének az egyházközségért.

hét	Szentmise időpontja - ezen vállalja a család a szolgálatot		
	8:00	9:30	18:00
márc. 14-20.	Finta Joli	Helembai Erzsébet	Juricsek család
márc. 21-27.		Fülöp család	Bóta család
Március 28 - április 3.	Hlinka család	Sárosdi család	
Április 4 - 10.	Horváth Krisztina	Gyöngyi Katalin	Laki család
Április 11 - 17.		Debreci család	

*A következő hónapban a táblázatban szereplő családokért imádkozunk!
Az üres helyekre még várjuk a családok jelentkezését!*

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

TÍZ SEGÍTŐ KÉZ

Egy szép napsütéses szombat délelőtt tíz kéz összefogott, hogy egy idős néni tüzelőjét összehasogassa. Az önkéntes munka külön szépsége volt, hogy négy generáció dolgozott együtt (8-tól 78-évesig). Köszönet a bér málkózás előtt álló fiatalok segítőkészségéért, a ragyogó napsütésért, és a nagypapa értékes fahasítási tanácsaiért!

Kérjük a testvéreket, hogy jelezzék a Karitás csoport tagjainak, ha látják, hogy valakinek szüksége lenne téli tüzelő összevágására! Természetesen, ha más egyéb dologban szorulna bárki segítségre, kérjük azt is feltétlen jelezzék! Köszönettel: Karitás csoport

A katolikus iskolák javára rendezett gyűjtés alkalmával 131.100 forint adomány gyűlt össze! Köszönjük a hívek támogatását!

Újabb kétdoboznyi tulipán hagymát ültettek el szorgos kezek a plébánia kertjében. Ezúton is köszönjük Fábrián Anitának és gyermekeinek, Gajdos Piroskának, Ratkai Leventének, Basa Katának, Prehoda Bencének és a kezdeményező Wirth családnak.

Amikor a farizeusok böjtölnek

A legtöbb keresztény önértékét, különösen a médiában „nagy-lelkű adakozóként” megjelenő hírességeket, bizonyára mélyen sérti az a tény, hogy az ő lemondásuk nem kedves az Úr előtt. De még ennél is visszataszítóbb az, ha a lemondásra képtelen személyek (esetleg nemzetközi pénzügyi szervezetek) tartanak milliónknak „kiselőadást”, hogy miről is kéne lemondani, miközben a vezetőik a világ leggazdagabb embereinek sorát gyarapítják, akiknek valójában soha nem elég semmi.

Jézus negyven napos, kemény böjtje a pusztában a saját földi életében elismerés fejében „böjtölő” farizeusokon kívül a mai megfelelőik számára is követendő példa. Kár, hogy a Föld legszegényebbjei között (akiket a szükség nevel nagyon-nagyon kemény lemondásokra) az ő emberi méltóságukért fáradozó, Teréz anyához hasonló jellemű személyek önkéntes és boldogan vállalt krisztusi lemondása a jólétről, kényelemről és biztonságról nem érik el a híradások ingerküszöbét.

A lemondások hiánya, az önzés, a „nekem ez jár” szemlélet (anyagiakban, élvezetekben, szórakozásban, érvényesülésben, stb.) elharapódzásához fizikailag és lelkileg megrövidített embereken, tönkrement életeken, becsületükben kárt szenvedőkön, elviselhetetlen nyomorba döntött milliók sorsán, és kioltott emberéleteken keresztül vezet az út. Az ilyen önzések teszik tönkre az emberi kapcsolatainkat is, amikor a másokért való lemondás helyett számon tartjuk saját „jussunkat”.

De a böjt hiánya miatt odalesz az egészségünk is: itt az evés-ivásban való mértéktelenségen kívül az állandó nyüzsgésre, pörgésre, szervezésre, soha meg nem állásra kell gondolni, amikor mindig, minden alkalmat meg akarunk ragadni. De mihaszna mindennek, ha eközben az egészségünkön kívül a lelkünk is rámegy az evilági élvezetekért és dolgokért való örökös hajszában? Hány, a munkától agyongyötört, minden egyes napját „betáblázó”, de eközben a hozzátartozóit elhanyagoló ember tudna erről mesélni, akiknek a munkája másokra és magukra nézve sem áldás, hanem a nyűgössé, ingerültté és szétszórttá válásuk forrása! Az ilyen ember még többnyire vasárnap is azon törli a fejét (sokszor feleslegesen), hogy mit kell elintéznie. Persze mindezt előszeretettel meg is ideologizálják, amikor azt mondogatják, hogy „egész nap gürcöltem másokért, igazán megérdemlek ezért egy kis elismerést”. Vajon itt az emberi elismerés fontosabb neki vagy az, hogy ez az áldozata az Úr előtt is kedves legyen?

Az egész földi küldetése alatt mélyszegénységben élő Jézus ezzel szemben a hosszú hetekig való böjttölést sem verte nagydobra. Sőt, lemondott a politikai Messiás szerepéről is, ami kétségtelenül a zsidó nép csodálatát és elismerését vonta volna maga után. Az Atya kedvéért lemondott a népszerűségről, amikor későbbi gyilkosainak kedvéért (akik jelet követeltek tőle) nem tett csodát, sőt, azt, amit tett, azt is a legeludogottabb helyeken tette.

A saját vélt vagy valós igazságunkról (főleg, ha ez nagy népszerűséggel kecsegtet) is sokszor képtelenek vagyunk lemondani, pedig annak rendetlen kívánásával esetleg súlyos lelki sebeket okozunk egy vagy több felebarátunknak. Vajon az a másik nem vágyik arra, hogy ő is lehessen „valaki” és hogy néha neki is lehessen igaza...?

Nagyböjtben tehát ne csak azt kérdezzük meg magunktól, hogy képesek vagyunk-e lemondani bármiről, hanem azt is, hogy ez vajon nem farizeusi lelkületből, a népszerűségért cserébe esetleg „teljesítménykényszerből” történik-e!

Petneházy András

Amit a „természet” tanított 5.

Hamarosan eljön az idő, mikor az idei hosszúra nyúlt tél is elmúlik, és átveheti a helyét a tavasz, amelyben a legtöbb növény újra életre kaphat a látszólagos halálából. Úgy tűnik élettelenek, pedig egész télen ott lapul bennük az élet (a rügyek már előző nyár végén megjelennek a legtöbb fán) Tetszik a párhuzam, hogy idén a nagybőjt is később kezdődik... Gyakran jut eszembe a nagybőjtről az újjászületés, hiszen bűneinket Krisztusnak adva új életre kelt bennünket, ráadásul egy folyamatosan teljesedő és hozzá vezető életre. Érdekes dolog, hogy a természet is ekkorra időzíti az újjászületését (a Föld ezen oldalán). Engem ez nagyban elgondolkodtatott, és kicsit utána is jártam néhány dolognak.

A húsvétot a tavaszi napéjegyenlőség utáni holdtölte utáni vasárnap jelöli ki. Jézus a zsidó pészah ünnepet megelőző, készületi nap halt meg, amelyet a tavasz hónap 14 napja jelölt ki. (Ez pedig nem más, mint a holdtölte!) Ennek első napját pedig a zsidók a napéjegyenlőség utáni holdsarló megjelenéséhez időzítették, tehát kézenfekvő volt, hogy sok huzavona után mi keresztények is átvegyük. Jézus így a zsidó kivonulás, vagyis szabadulás ünnepet is megújította, csak mi a bűn szolgaságából szabadulunk.

Már sok évvel ezelőtt tudtam a számítás rendjét, hála a bölcs történelem tanáromnak és a szabad órátartási módszereinek. Persze akkor is érdekelt a csillagászat, így könnyen megjegyeztem ezt a módszert. Sok mindenben függünk az égitestektől, nemcsak jelzik a főbb ünnepeinket, és nemcsak meg is határozzák azok idejét, de közvetve létünket köszönhetjük nekik. Manapság már elég sokat tudunk a világunkról, de persze mindent sohasem fogunk tudni, mert nem érhetjük utol véges elménkkel a végtelen Teremtő nagyságát, mit és hogyan alkotott. Aki nem szeretne újból szembesülni a ténnyel, hogy Isten nem hat nap alatt teremtette a világot, most ne olvassa tovább ezt a cikket. Persze, mivel végtelen bonyolult láncolatok következménye a teremtés folyamata, nem fogom leírni, mert sok-sok könyv tartalma sem lenne elég a leíráshoz. Ám egy-egy érdekes tényből bemutatnám, milyen megdöbbentő, hogy Isten az egyik legfőbb törvényét az újjászületést hogyan használja, a legfontosabb törvénye a szeretet növelésére.

Miután megalkotta a fényt, minden csak hűlt, mert azelőtt forró volt. Aztán a létrejött a legegyszerűbb anyag, amely „mázlinkra” hibásan oszlott el, így sűrűsödhetett.

Annyira, hogy az első csillagok létrejöttek, amelyek kicsit bonyolultabb anyagot hoztak létre. Olyan hatékonyan teszik ezt, hogy ha tudnánk így fűteni, háztartásonként néhány almamagnyi mennyiséggel melegben lehetnének egész télen! Aztán keletkeztek a megmaradt anyagból újabb csillagok, nagyobbak és nehezebbek, amelyek halálukkal létrehozták a többi elemet is.

Ez darabonként olyan hatalmas robbanással járt, hogy a mi napunk egész élete alatt (tízezerszer ezerszer ezer év) ad ennyi energiát. Nemcsak szétszórta a szükséges anyagokat, hanem olyan lökéshullámot is létrehozott, amely újabb csillagok megszületését is jelentették, például a Napét. Tehát legalább kétszer meg kellett halniuk csillagoknak, hogy a Föld létrejöhesse. (A képen egy közeli galaxis képe látható, amint irtatlan erők szaggatják, mellette egy felrobbanó csillag erős fénye.) Majd mikor a Nap „életre kelt”, lökésével beindította a bolygók (és a Föld) keletkezésének folyamatát. A Hold pedig a Föld és egy kb. negyed akkora égitesttel való ütközés következményeként jött létre. A Hold pedig kellett, hogy élet lehessen a Földön...

Ez mind szép és jó, de részletezhetném továbbá, amint legalább háromszor majdnem teljesen kihalt az élet a Földön. Ha ezek nem történtek volna, tán' nem lennénk mi emberek. Isten tudta, milyen hosszú és viszontagságos folyamat kell a teremtésünkhöz. Engem nagyon boldoggá tesz a tudat, hogy kivárta, és megérte számára a rengeteg újjáteremtés, és megéri neki ma is és mindig... Nézte az első fényt a kezdetekkor és készült, hogy megossa szeretetét velünk.

Érdemes tehát belegondolni, hogy mennyi idő telt el azóta, mióta azt mondta az Atya: legyen világosság! (Számítások szerint tizenháromezer-hétszázszor, ezerszer ezer.) De már akkor tudta és látta, hogy Kedves Olvasó elképedsz ezeken a tényeken és számokon, valamint - reményeim szerint - növekszik benned a helyes istenszeretet és istenfélelem!

Ha mélyebbre megyünk a dolgokban, egyre biztosabban tudhatjuk, hogy: „ha a földbe hullott gabonaszem meg nem hal, egymaga marad, de ha meghal, sok termést hoz” Jn 12,24b.

Jó elmélkedést kívánok, RKA!

ÉLŐ KENYÉR

Jó kérdés, hogy olyan papként, aki az elmúlt években 28 millió e-mailt küldtem ki az evangéliummal, miért lépek a nyomtatott sajtó területére. Ráadásul mindez olyan korban, amikor minden gyerek a neten lóg.

Most a gyermekeket és a fiatalokat céloztam meg. Alapítottam egy havilapot, egy újságot, amely 2011. áprilistól fog megjelenni és azt a célt szolgálja, hogy a gyerekek és a fiatalok kézbe kaphassák az evangéliumot és megszeressék a szentmisét. Az újság címe: Élő Kenyér.

Jézus az Élő Kenyér, akivel a szentmisében találkozunk. Létezett korábban hasonló kiadvány (Adoremus Junior), de nagy katolikus kiadónk anyagi okokra való hivatkozással megszüntette. Döntésüket megértem, de úgy érzem, hogy a kiadó esetleges veszteségénél sokkal nagyobb az a lelki veszteség, amit a kiadvány hiánya eredményez a gyermekeknél.

Úgy gondoltam, hogy segítőtársakat gyűjtök és belevágok, mert szükség van arra, hogy a gyerekek és a fiatalok találkozzanak az örömhírel. A korábbi újsághoz képest számos újdonság lesz. Külön részek szólnak majd a minisztránsoknak és most, a Család évében a családoknak is nagy figyelmet szentelünk. Lesznek riportok például atyákkal és hitük szerint élő családokkal, valamint fiatalokkal. Emellett a hivatásgondozás is előtérbe kerül. Újdonság továbbá, hogy honlap is készül az újsághoz, amelyen internetes játék indul sok-sok nyereménnyel.

Terveim szerint az újságot a határon túli magyar gyerekek ingyen fogják megkapni 400-500 példányban havonta. Ehhez még támogatókat, jótékonysági előfizetőket keresek. Az újságot megrendelni mostantól lehet. Nagy örömmre szolgálna, ha gyermeke, unokája vagy családtagja számára megrendelné az újságot.

Az Élő Kenyér havonta jelenik meg, 64 oldalas, minden oldalon színes rajzokkal és képekkel díszített színes újság (A5 méretben).

Horváth István Sándor, zalalövői plébános

Plébániai rendeléssel olcsóbban lehet az újságot megvásárolni az idei évre 2700 Ft-ért. Aki szeretné kérni, a sekrestyében vagy Prehoda Évánál jelezze.

Liturgiáról mindenkinek

Sorozatot indítunk, amelyben a liturgia elemeivel, ezen belül elsősorban a szentmise részeivel kapcsolatos ismereteket gyűjtjük össze és tesszük közkinccsé, hogy minél nagyobb átéléssel és tudatosan tudjunk részt venni benne. (A szerk.)

A liturgia fogalma

A liturgia a görög leitourgia szóból származik, jelentése a népért végzett közösségi szolgálat. Az Ószövetség görög nyelvű fordításában a liturgia a szent sátorban végzett papi szolgálatot, az Újszövetségben a Zsidókhoz írt levélben Krisztus főpapi működését jelöli. Az első keresztényeknél az Isten tiszteletére végzett cselekedetek gyűjtőfogalma. Később a nyugati egyházban a szent szertartások összességét jelentette, vagy azoknak az egyház által előírt normáknak a gyűjteményét, amely a kultusz végzését szabályozta. A liturgiában Isten dicsőítése és az emberek megszentelése történik. XII Pius pápa fogalmazta meg a Mediator Dei enciklikájában, hogy „súlyosan tévednek a szent liturgia fogalmát illetően azok, akik nem látnak benne mást, mint az Istent megillető tisztelet érzékelhető külső formáit vagy pusztá díszet; ... mint a szabályok és előírások foglatatát, amellyel az Egyház az egyes szertartások végzését szabályozza”. A II. Vatikáni Zsinat tanítása szerint a „liturgia az a csúcs, amelyre az Egyház tevékenysége irányul, de egyben az a forrás is, amelyből minden az erejét meríti. A résztvevőktől igényli, hogy felkészült lélekkel vegyenek részt benne.”

A liturgia végül is az Egyház istentisztelete. Ezért liturgiának a fentiek figyelembe vételével csak azt nevezhetjük, ahol

- a hívek egybegyűlt gyülekezete
- egy törvényes egyházi hivatalviselő vezetésével
- az Apostoli Szentszék által jóváhagyott liturgikus könyvek szerint
- nyilvános istentiszteletet tart,
- mely jelenvalóvá és láthatóvá teszi az Egyházat
- a maga üdvösségre vezető mivoltában.

A liturgikus év

Az üdvösség történetének egyes eseményeire nem csak szent megemlékezéssel gondolunk, hanem a liturgia által az események jelenvalóvá lesznek és így lehetőség nyílik a Krisztussal való kegyelmi találkozásra. Ezzel valósul meg a liturgikus év hármasság célja: az emlékezés, az átélés és a kegyelmi kiáradás. Más szóval a liturgia az üdvösségtörténet megjelenítő átímadkozása. A liturgikus év Advent I. vasárnapján kezdődik. Az ezen a héten elkezdődött **Nagyböjt** készít fel minket a liturgikus év csúcspontjára, az Úr szenvedésének, kereszthalálának és feltámadásának ünneplésére. A korai kereszténység idején a hangsúly a keresztség szentségére való előkészületen és annak a Húsvétal való kapcsolatán volt. Ezek a hagyományok élednek fel újra napjainkban a katekumenátus szertartásaiban. Az idei Nagyböjtben a vasárnapi szentírási olvasmányok a keresztség szentségével kapcsolatosak, vagyis a keresztre való felkészülés idejét idézik.

A nagyböjti idő bűnbánati jellege miatt a következő előírásokat kell megtartani:

- az orgona csak az ének kíséretére szorítkozhat
- vasárnapokon elmarad a Dicsőség; az alleluja helyett Tractust vagy evangélium előtti verset éneklünk. Ez alól kivétel a két főünnep – Szent József ünnepe (március 19.) és Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe (március 25.)
- az oltáron nincs virág díszítés,
- a liturgia színe lila
- Nagyböjt péntekjein a hústiltalom 14 éves kortól nem váltható át más jócselekedetre
hangos mulatozást nem rendezünk.

Nagyböjt 4. vasárnapján (Laetare – örvendező vasárnap) a szigorúság enyhül, szólhat az orgona, az oltárt virággal lehet díszíteni és a liturgia színe a rózsaszín. Az elnevezés eredete ennek a vasárnapnak az introitusának kezdőszava: *Laetare Ierusalem* (lat. 'Vigadozzál Jeruzsálem'; vö. *Iz 66,10*) alapján. Ez a nap jelöli a Nagyböjt közepét. A keresztelendők már letették első vizsgáikat, örül az Anyaszentegyház, hogy új tagokkal gyarapszik. A Húsvét felé tartó negyven napos böjti, sivatagi vándorlásunknak javarészét megtéve örömmel állunk meg. Már szinte ide látszik Jeruzsálem, Isten városa. A mise énekei között többször is visszatérő 121. zsoltár eredetileg a Jeruzsálemben zárandoklók örömeke volt, amellyel beléptek a fáradtságos út végén a Szent Városba. A mi zárandoklásunk is e város felé tart, csak már nem annyira a földi metropolisz utunk célja, hanem az Örök, Mennyei Jeruzsálem. Az a hely, ahol már a Bárány világossága fog ragyogni, mely mindnyájunk igazi hazája.

Forrás: Verbényi István és Fűzes Ádám Liturgia jegyzetei

Tájékoztató az egyházi hozzájárulásról és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról

Ajánljuk a testvérek figyelmébe egyházközségünk alapítványát, a **Várhelyi Vilmos Kiemelkedően Közhasznú Alapítványt**, mely a plébániai célok segítésére jött létre. Az alapítvány számlaszáma: **6600011-11024240**. Kérjük, hogy adóbevalláskor adójuk 1%-áról rendelkezzenek az alapítvány javára. Adószám: **18697438-1-13**. Kérjük továbbá, hogy adójuk másik 1 %-ával segítsék a Római Katolikus Egyházat. Technikai szám: 0011.

Tájékoztatjuk a testvéreket, hogy Beer Miklós püspök úr rendelkezése alapján az egyházi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1 százaléka, amely több részletben is befizethető. A befizetésre egész évben van lehetőség Necz Pálnénál a szentmisék végén, illetve telefonon egyeztetve egyéb időpontban is. (telefon: +36-30-4804956) Lehetőség van banki átutalással is rendezni az alábbi számlaszámon:

Verese gyháza és Vidéke Takarékszövetkezet: **6600011-11058117**

2010-től az adókedvezmény megszűnt, ezért az idej befizetésekre már nem tudunk igazolást kiadni. Adományait előre is köszönjük!

Az idén az alsós és felsős korosztályok hittantáborára összevont formában kerül sor július 26. és 29. között a Zala megyei Galambok községben. A tábor lelki programját továbbra is Balázs atya fogja biztosítani. Részletes tudnivalók hamarosan láthatók lesznek

egyházközségünk és a családos közösség honlapján, valamint a templom falán lévő hirdetőtáblán.

A nagybőjt péntekjein a keresztút stációit imádkozzuk végig egyházközségünk egy-egy közösségének vezetésével. Ezekre a közös imákra hívunk szeretettel a keresztutat vezető közösségeken kívül is minden veresegyházi hívőt. A keresztutak minden pénteken 17 óra 30 perckor kezdődnek. (lásd az eseménynaptárban)

Tartós élelmiszergyűjtést tartunk **március 19-20-án** a bűnbánati liturgiához kapcsolódóan, illetve a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívására **március 27. és április 3.** között.

ESEMÉNYNAPTÁR

március 18. 17.30	keresztút: Kalász közösség
március 19. 17 óra	bűnbánati liturgia
március 20. 9.30	gyerekmise
március 26. 10-15 óráig	Galgás ifjúsági találkozó Veresegyházon
március 27. 9.30	I. skrutínium: a hit megvizsgálásának liturgiája a beavató szentségekre készülő felnőtt testvéreinknek
április 1. 17.30	keresztút: családos közösség
április 3. 18 óra	gyerekmise; vendégünk lesz a Református Iskola
április 4-6. 18.30	Nagybőjti lelkigyakorlat, amelyet Bauer Csaba sándorfalvai plébános tart a szentmisék keretében
április 5. 18.30	II. skrutínium
április 8. 17.30	keresztút: Kájoni Kar
április 10. 9.30	gyerekmise
április 12. 18.30	III. skrutínium
április 15. 19 óra	elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek találkozója
	21 óra
április 16. 10-12 óráig	éjszakai keresztút húsvéti kézműves foglalkozások gyerekeknek

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap, kedd kivételével.. 18.30
Keddenként ugyanebben az időben
igeliturgiát tartunk áldozattalással
Szombat.....08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
Gyónási lehetőség minden mise előtti
15 percben, illetve előre megbeszélt
időpontban a plébánián is van
gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Felső közösség: péntek 16.30

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 3. csütörtök
19.15 (**változás!**)

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda
19.15 (**változás!**)

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig
6.00; pénteken 5.00 órától, hétfévégén 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

**A szentmise szándékok elolvashatók a falijútságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.